

Grimasz

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXII. évfolyam, 21. szám, 2018. május 25.

(Závada Pál-Mohácsi István-Mohácsi János: Egy piaci nap, Radnóti Színház)

Mert a rendezőt szemmel láthatóan nem annyira a regényben feltárt kor ellentmondásossága érdekelte, hanem a jelen lévő intenzív gyűlölet működése. Amint a műsorfüzetben is írja: „nem hiszem, hogy azok az emberek, akik '46-ban a pogromokat csinálták, velejéig gonosz emberek lettek volna, bár biztosan akadt köztük olyan is”. És bár nem tudom, mit jelent: „velejéig gonosz”, azzal nagyon egyetértek, hogy a magyar zsidóság szenvedéstörténetéről ma a tettesek - így például a bennünk élő tettes - iránti megértés vágyával érdemes mesélni, ami nyilván nem egyenlő a helyesléssel. Annál is inkább, mert a színházban is majdnem kizárólagos az áldozati, így az önszembesítésünket megspóroló perspektíva (a filmben fontos kivétel volt tavaly Török Ferenctől a szintén a háború után játszódó 1945).